

særlige Vejrforhold i Dele af Landet, som har medført Vanskeligheder med Hensyn til Opfyldelsen af Forpligtelserne efter Kornloven. Saadanne Landbrugere har ingen nogen Sinde tænkt paa at betegne som Lovovertrædere eller Korn snydere. (*Pinstrup*: Jo, de er tagne med.) Nej, de er ikke tagne med. (*Pinstrup*: Ellers vilde det ikke være over 40 000 Lovovertrædere). Derimod er det givet, at der er Lovovertrædere, der er endogsaa dem, som aabent har pralet deraf, aabent har tilkendegivet, det er med Forsæt, de har tilsidesat disse Bestemmelser, og saadanne Mænd er der dog Grund til ikke at behandle med alt for bløde Hænder. (*Pinstrup*: Nej, lad Retten gaa sin Gang). Ja, men det, som § 13 her vil tilvejebringe, er just et sagkyndigt Nævns Afgørelse, en Jury-Afgørelse, kan man sige, af, hvorvidt disse Folk er skyldige eller ikke. Den, som Korn-Amtsnævnet har erklæret for at være en Korn snyder, bliver behandlet efter denne Lov; han bliver fri for den almindelige Domsundersøgelse med Straf eller Bøde men faar i Stedet for Pligt til at efterlevere og maa tage sit pekuniære Tab derved, hvilket vil virke som en Bøde.

Det ærede Medlem vendte saa tilbage til Spørgsmaalet om Importen, og det var tydeligt, at det ærede Medlem var dybt rørt over forskellige Udtalelser fra Mænd udenfor Landbruget, fordi de havde anbefalet en Ordning som værende i Landbrugets Interesse. Det er det ærede Medlems Opfattelse fuldkommen fjern, at det er muligt, at f. Eks. jeg kan staa her og tale for en Ordning, fordi jeg mener, at den er i Landbrugets Interesse. Det ærede Medlem siger, at han bliver rørt over det; Meningen med denne Udtalelse er at sige, at det er ganske utænkeligt, at jeg kan anbefale denne Ordning, fordi jeg har den Opfattelse, at den er i Landbrugets Interesse. Nej, jeg har andre Planer. Jeg tænker paa, at Konsul D. Hansen skal blive fri for Tab og Risiko ved denne Lejlighed. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde gavne sit Parti, men endnu mere sig selv ved at kunne arbejde sig ud af den temmelig ildesmagende Opfattelse, som han saa ofte giver Udtryk for her. Naar jeg anbefaler denne Ordning, er det, fordi samtlige Importørers Repræsentation, Andelsforetagenderne og Andelsrepræsentationen med gode Grunde har vist, at denne Ordning var den bedste for Landets Import i dette Aar. Og naar det ærede Medlem siger, at Jydsk Andels-Foderstofforretningens Formand er

imod det, ved jeg intet derom, og jeg er heller ikke sikker paa, at det ærede Medlem ved noget derom. (*Pinstrup*: Det viser hans Afstemning). Formanden for Jydsk Andels-Foderstofforretning har paa et Tidspunkt, da det ærede Medlem første Gang gjorde Opposition, undladt at stemme i denne Sag fordi han i Virkeligheden var enig med dem, som ledede Andelsforetagenderne forretningsmæssigt, og senere har det ærede Medlem ved en anden Lejlighed faaet ham med ved en Afstemning. Men jeg er ikke sikker paa, at han, staaende overfor den Situation, som her foreligger, vilde indtage det Standpunkt, som det ærede Medlem skyder ham i Skoene. (*Pinstrup*: Det vil Tiden vise).

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg fandt ikke det ærede Medlems Angreb paa en navngiven Leder af Øernes Andelselskab synderlig passende.

Det ærede Medlem brugte min Bemærkning om, at Staten ikke var forpligtet til at betale den med Rederne aftalte Fragt, hvis Verdensfragten faldt, til at sige: Ja, saadan er Staten altsaa stillet, Landbrugerne vil under et Importmonopol være forpligtet til at købe Varen til en hvilken som helst Pris. Hvorledes er en Mand, der aftager sit Forbrug i et Andels-selskab stillet? Han er selvfølgelig forpligtet til at aftage det, han har bestilt. Det vil enhver være ved et hvilket som helst Køb. Det, som der er opnaaet her for Fragts Vedkommende, er, at Staten, skønt den saa at sige bestiller disse Varer, samtidig har skaffet sig Ret til at frigøre sig for at tage dem. Men ingen kan jo vente, at man overhovedet ellers i Forretningsforbindelser af privat Art vil kunne opnaa den Fordel kun at være forpligtet, hvis det er til ens egen Fordel. Man maa tage Forretningen, som den er, naar man een Gang har besluttet sig til den. Men dette Forhold skulde altsaa medføre, at det ærede Medlem anbefalede Landbrugerne under ingen Omstændigheder nogen Sinde at gaa ind i Andels-selskaber, hvor de paatog sig Forpligtelse til at købe deres Forbrug. En saadan Købepligt har man i mange Andelselskaber og Forbrugsselskaber. Det ærede Medlem anbefalede Landboerne ikke at gøre dette, men hellere at svæve ud i Spekulationen og gribe til, hvor som helst der frembyder sig en Mulighed derfor, det vil sige, at det ærede Medlem er Tilhænger af Konjunktursvingninger og af Spekulationer i Konjunktursvingningerne og er en indædt Modstander af det Princip, som ligger til